

Klimabevægelsens værdigrundlag

Jean-François' forslag, juni 2008

1 Vi skal handle sammen og stoppe den globale opvarmning

Individuel handling er noget positivt. Det viser viljen til at handle og gøre noget godt. Det får en til at lære noget mere om, hvordan vores hverdag påvirker klimaet, og hvordan den hænger sammen med det større systemer i omverden. Det viser også politikerne, at vi har, at der sker noget på klimafronten hurtigst muligt, og at vi som borgere er parate til at tage vores del af ansvaret for klimaindsatsen.

Men individuel handling alene bliver ikke nok. En håndfuld individer, eller endda et par hundrede tusinde eller, ja, en million borger, der handler individuelt, vil ikke engang kunne lave et hak i den globale opvarmnings rustning.

Individuel handling skal ses som et springbræt til kollektiv handling, en motivation til at finde sammen med andre, der deler ens bekymringer og vilje til at handle og faktisk gøre noget ved det. Men desværre satser de fleste nuværende kampagner udelukkende på individuel handling som endelig mål (se f.eks. Miljøministeriets 1-ton-mindre kampagne).

Som enkelt forbruger kan man udskifte glødepærer til fordel for sparepærer, vælge at spise mindre kød, og køre mere med tog i stedet for tage bil eller fly. Man har måske råd til at købe et bedre køleskab, bedre vinduer og isolering til sit hus, en mere energieffektiv bil, et energirigtigt hus. Men desværre giver det ingen garanti for at andre vil gøre det samme! Vi skal have en politik, der sikrer at vores individuelle bestræbelser ikke går til spilde pga. kollektiv passivitet.

Som enkelt forbruger kan man ikke oprette en ordentlig offentlig transport, der kan erstatte ens bil. Man kan ikke nedlægge kulkraftværker og udføre en massiv omlægning til vedvarende energi. Man kan ikke ændre byggeloven og byplanlægningen og dermed komme energisluger byggeri og forstæder til livs. Man kan ikke reformere landbruget, så det opsuger CO₂ fra atmosfæren. Vi har brug for fælles politiske beslutninger, så vi kan gribe chancen og indføre de kollektive løsninger, som er til rådighed nu.

Disse mål KAN rent faktisk opnås ved at arbejde sammen med andre. Derfor har vi brug for en massiv folkelig bevægelse, som tror på fremtiden, vokser i styrke og engagement, griber chancen, og sætter dagsorden for en bæredygtig fremgang.

2 Vi vil ikke spille hasard: vi vælger den sikreste vej frem

De sikreste måder at nedbringe vores bidrag til global opvarmning på er velkendte:

- massive energibesparelser i alle økonomiens sektorer,
- massiv omlægning af vores energiforsyning fra fossil brændstof til vedvarende energi,
- en dyb reform af landbrugssektoren, så den opsuger kul fra atmosfæren og oplagrer den i jorden.

Forskellige eksperimentelle teknologier, som muligvis kan nedbringe CO₂-udledningen, er kommet på banen i de seneste år, såsom CO₂-lagring (Carbon Capture and Storage) og såkaldte biobrændsler/agrobrændsler. Deres endelige resultater er højst usikre: i bedste fald et bidrag til løsningen, i værste fald et spild af tid, håb og ressourcer. Derfor kan vi ikke stole på dem til at være en del af vores første forsvarsindsats mod global opvarmning.

Nogle teknologier kan muligvis, i teknisk forstand, være med til at reducere global opvarmning ved at erstatte fossil brændstof. Men samtidig truer de med negative konsekvenser, som kan sammenlignes med selve den globale opvarmning. Her tænker vi igen på biobrændsler, som forværrer fødevaremanglen i ulande, og på a-krafts uforudsigelige sikkerhedsmæssige problemer.

Vi må investere massivt i de mest velkendte og sikreste løsninger først, før vi bevæger os ud på den tynde is med uafprøvet eller problematisk teknologi. Vi har ikke råd til at spille hasard og satse hele vores fremtid i et hug på usikker teknologi.